

קבוצות במשנה ובהלכה היומית

כ"א טבת - כ' שבט תשפ"ב

במשנה היומית:
מסכת ברכות

2
משניות
ביום

בהלכה היומית: שו"ע או"ח
סי' ר' סעיף א' עד סי' רי"ב סעיף א'

3
סעיפים
ליום

גליון מיוחד לרגל תחילת המחזור החדש במשנה היומית שב"ק פרשת שמות כ"א בטבת תשפ"ב

גבורה יהודית!

השוואה והמשנה

ששית מיליוני היהודים שניצחו בשואה מנצחים בכל שנה, בכל חדש, בכל יום, ונאפלו בכל דקה - על ידי עשרות אלפי לומדי סדר המשנה היומית. גם לאחר 77 שנים, לא פג תקף הזכרון העז שנתרט בו פעם היהודי במתרט ברגל ואותיות רגזיות דם.

המשניות הקדושות, היוצאות מפייהם של תינוקות של בית רבן, בחגרי ישיבות, אברכי פולל וגם עמלי יום, עולות ומשמרות אל על, מגביהות וזמירות מחיל אל חיל את נשמותיהם של נרצחי השואה הקדושים.

ר' צבי הערש אייכנלד הוא אחד משו"רי מחנה הפנות הארוה, אושוויץ. לשונות אקיו ונאחיותיו נרצחו במהלך השואה האקמה על ידי הצורך הגרמני ימ"ש. רק הוא נותר לפלטה מהמשפחה הענפה והפורחת עליה נמנה לפני השואה.

אייכנלד הוא גם אחד מאחרוני נצולי השואה שעוד נושאים את סימן הקר המחריד המספרים החרוטים על ידו של אייכנלד

בדמות אותיות פחלות תמימות למראה, אותן תרט על ידו הפנצם השפל ד"ר ג'וזף מנגלה ימ"ש וזכרו, במקרט רותח בזמן השלקציה הידועה לשמצה.

ועוד פרט חשוב: ר' צבי הערש אייכנלד הוא גם אחד מלומדי המשנה היומית הנתיקים ביותר. הוא הצטרף אל תלמוד בפתחזר הראשון, בשנת תש"ו, ועל אף גילו המתקדם, הוא למד כל יום - עד לשנים האחרונות מפש - את שתי המשניות היומיות.

ברצונו להביא בפני הקוראים קטע קצר מראיון שערבנו עמו, נאשר בעתיד א"ה אנו הוצים לפרסום. וכן אפר ר' צבי:

"מבחינתי, ומבחינת רבים מחברי שעברו פמוני את מוראות השואה, למוד המשנה היומית הוא הוא הנצחה הגדולה ביותר והטובה החשובה והמשמעותית ביותר שיכלנו לעשות עבור המשפחה והחברים שנספו בשואה. אין אף הנצחה או פעולה אחרת שתשנה ולמוד המשנה היומית, לפי הסדר שנקבע על ידי הרב שטנצל המשך בעמוד ב'

מבט שמשנה מציאות - אכן???

השתתק. זה היה חבר הילדות הכי טוב שלו. הוא לא התכוון בכלל להכאיב לו, אלא לטפוח על שכמו. מרוב התרגשות שכח החבר לוט את עוצמת הטפיחה, והתוצאה - בהתאם...

באחת נמוג זעמו של ה'נפח'. במקום זאת, חיוך גדול עלה על לחייו, והוא נפל על צווארי 'מכה' בחיבוק חם... "אתה מבין???" - אמר הרבי מקלויזנבורג לשואל - "המכות בשואה אמנם מאוד כאבו, אבל כשהסתובבתי, ראיתי שמי שנתן לי אותם הוא זה שהכי אוהב אותי בעולם - הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו, והבנתי שהכאב שנתן לי נובע מאהבה טהורה ואמיתית..."

וכפי שאמרנו: ענין של מבט. ניתן לראות שואה כאהבה, ואפשר גם להביט על אהבה כשואה!

כאשר עולה בראשו של האדם המחשבה: "אולי כדאי להצטרף אל ליגיונו של מלך, הלוא הם לומדי 2 המשניות היומיות", מיד הודף היצר הרע שבקרבו את ההרהור בהיסטריה: "וכי אתה מסוגל ללמוד כל יום בקביעות?? הרי אתה לא באמת תצליח, אז בשביל מה לך?!"

הכל עניין של מבט: אם האדם מחליט בעוז רוח להצטרף לסדר הלימוד, וללמוד את 2 המשניות של היום - לא של מחר וגם לא של מחרתיים, רק של היום! - או אז, לאחר תקופה לא-ארוכה שילמד את 2 המשניות 'של היום', יגלה לפתע שסיים מסכת, ופתאום המסכתות יסתכמו ויתאספו ל'סדר', ואז לשני סדרים, ושלוש, וארבע...

כל זאת מחמש דקות. לא יותר! כמה סיפוק מתמלא הלב. אלו שמחה ואושר יורמו בעורקי גופו. איזה תענוג ומילוי רוחני אדיר הוא יחוש!

או כמו שהגדירו זאת חז"ל הקדושים (ויקרא רבה י"ט ב):

"מי שטיפש אומר: מי יכול ללמוד את התורה? נזיקין - לי' פרקים, כלים - לי' פרקים? מי שפיקח מהו אומר: הריני שונה שני הלכות היום, שני הלכות למחר, עד שאני שונה את כל התורה כולה..."

אדם עלה לקרון רכבת יחד עם שני ילדיו השובבים. מהרגע שעלו לרכבת, לא הפסיקו הילדים להשתולל ולהציק לאנשים. לאחד משכו בשקית, לשני גירדו ברגל, ולשלישי תלשו בצווארון. והאב, שקוע במחשבותיו. לא מתערב בתעלוליהם, למרבה הפלא. משכלה כוח הסבל של אחד הנוסעים, פנה אל אביהם של הילדים, וגער בו: "טפל בילדים שלך כבר! אם לא, נילאץ אנחנו לחנך אותם!"

האב התנער משרעפיו, ואמר: "הו, נכון, אתה צודק. אני באמת צריך ללמד אותם איך להתנהג. אבל היום בדיוק אמה שלהם נפטרה, ואנחנו כעת בדרך לוויה. סלח לי, בבקשה. הבן אותי!"

דממה שררה ברכבת. כמה אנשים מחו דמעות. אחרים הוציאו סוכריות מתיקיהם, ונתנו לילדונים השובבים. לפתע, לא רק שלא כעסו על האב וילדיו, אלא סימפטיה וחמלה אוהבת מילאו את ליבם. הם ריחמו כל כך על היתומים הקטנים שאפילו לא מודעים לגודל האסון שפקד אותם...

כעת, נשאל את עצמנו: וכי משהו השתנה במציאות - בין לפני שנודע הדבר לנוסעים לבין לאחר שנודע להם?? לא ולא! אז מה בכל זאת השתנה?

היחס!

המציאות אמנם לא השתנתה כלל וכלל, אבל היחס - השתנה גם השתנה!

כי הכל תלוי בהתייחסות, בנקודת המבט. ולא דומה הסתכלות על ילד מופרע רגיל, לזו שעל ילד קטן שהתייחס מאמו זה לא מכבר.

כשנשאל פעם הרבי מקלויזנבורג זיע"א, כיצד הצליח לעבור את המחנות בגבורה עילאית שכזו, השיב בסיפור:

אדם הלך ברחוב להנאתו, כשלתע, ללא שום הכנה, חש מכה אדירה על שכמו.

הוא הסתובב נרגז וכעוס לאחור. ידו הקמוצה מוכנה כבר היתה להשיב למכהו לחי על הכאב שהסב לו.

"מה אתה חושב שאתה עוש...?" - הרים את קולו, ואז

ניתן לקבל

חוברת הקדמות למשנה במשרדי קביעות או במייל office@kviuta.org

קבלת עלון המבחנים

ניתן לשלוח בקשה במייל office@kviuta.org וכן לקבל אוטומטי בפסך דרך מערכת קביעות בטלפון 072-332-3020 טלוחה 4 < כמו"כ ניתן לענות על המבחנים במערכת זו או ב kviuta.org וכן דרך עמדות נדרים פלוס וקהילות ברחבי הארץ.

לשיעורים

במשנה ובהלכה היומית 24 שעות בטלפון 072-332-3020 וכן kviuta.org

פוסק הדור - והמשניות

כ-35 שנה זכה הרב משה זינגר שליט"א לשמש כחברותא של מרן פוסק הדור הגאון רבי נסים קרליץ זצוק"ל.

לא סתם חברותא היה;

יחד הם סיימו מדי שנה את כל ששת סדרי המשנה...

בשיחה שערכנו עמו, הוא חושף לראשונה

סיפורים ותיאורים אישיים ובלעדיים מתוך החדר פנימה, ומשתף אותנו בכמה מן הפנינים שזכה לאגור באמתחתו בשנים יקרות הערך שחלפו עליו של פוסק הדור.

ותמיד כאשר דיבר עמו בלימוד, הוא היה שואל אותנו בעניין המשניות.

...

לנצל כל רגע...

"הוא אמר לי - מספר הרב זינגר - שכדאי לנצל את זמני ההמתנה בכל המקומות אליהם אנו מגיעים.

הוא הציג, שכדי שלא נתבטל בזמנים אלו, יש לקבוע זמן קבוע ללימוד משניות, כך שכאשר נגיע למקום וניאלץ להמתין - יהיה אפשר להמשיך את החברותא ללימוד המשניות.

...

שיעור משניות מימים ימימה

עד לשנת תשמ"ג היה מוסר רבי נסים שיעור משניות יומי לאחר התפילה ב'הליגמן'. בשנה זו הוא מסר את השיעור לבנו הגאון רבי אברהם ישעיהו שליט"א, רבו של בית הכנסת 'הליגמן' כיום.

...

שבעה ימים בשבוע - 2 פרקים ביום

רבי משה ממשיך לספר:

"כמה שנים לאחר מכן התחלנו ללמוד לפני ואחרי התפילה - תלוי בזמן שבו החלה התפילה, בקיץ ובחורף וכדו'.

התחלנו ללמוד מתחילת מסכת ברכות. הלימוד היה שבעה ימים בשבוע, כולל שבת. הוא רצה לסיים את כל הש"ס משניות בכל שנה.

לפי החשבון - הוא אמר - בשביל לסיים ש"ס משניות בשנה, צריך ללמוד בכל יום 2 פרקים.

בש"ס משניות יש פרקים ארוכים יותר וארוכים פחות, וכן ישנן משניות שהלימוד בהן מורכב, קשה ועמוק יותר, ומשכך - לימודן נמשך זמן רב יותר.

לכן, למדנו בכל יום בין שעה לשעה ורבע; היו ימים שלמדנו קצת יותר והיו גם שפחות, אך שמרנו על רצף עקרוני של לימוד 2 פרקים ביום.

...

החברותא

בתחילת השיחה מדגיש רבי משה, כי כל הסיפורים והנקודות שיועלו במהלך השיחה הם על פי זיכרונו והבנתו בלבד, ואין לתלות במרן זצוק"ל שום הערה או שגיאה, אלא הם על דעתו ובאחריותו בלבד. הוא מבקש מאתנו לכתוב זאת כמה פעמים במהלך השיחה. כעת הוא מתפנה אל העניין לשמו נועדנו.

...

מה צריך ללמוד קודם?

"את רוב תורתו בשנות ילדותו - כך סיפר לי - קיבל מאביו הגאון הגדול רבי נחום מאיר קרליץ זצוק"ל, ששימש בשנים מאוחרות יותר כרבו של בית-הכנסת 'הליגמן' - מראשוני וחשובי בתי הכנסת בבני ברק, וכראש כולל 'חזון-איש'. כילד, כאשר התחיל ללמוד, כדרכם של ילדים הוא רצה להתחיל היישר מהגמרא. אך אביו לא נתן לו 'לקפוץ' ישר ללימוד הגמרא, אלא אמר לו שבשלב הראשון יעסוק בלימוד משניות ויזכה לסיים את כל ששת סדרי המשנה, ואז יוכל להתקדם ללימוד גמרא.

אביו אף השתמש עבור זה בלשון חז"ל (בבא מציעא ל"ג ע"ב): "לעולם הוי רץ למשנה יותר מן התלמוד".

...

במה התעניין ה'חזון איש'

"הוא סיפר, כי דודו ורבו מרן ה'חזון איש' זיע"א - היה מתעניין אצלו באופן תדיר באלו משניות הוא עוסק,

קריאת שמע של ערבית אחר חצות???

מאימתי קורין את שמע בערבית וכי, וחקמים אומרים עד חצות...

דעת רבינו יונה (תר"י בשמו) - ודלא כרוב הראשונים - שלפי חכמים מי שלא קרא לפני חצות, לא יקרא אחר חצות, שפירושו מהמצוה, והוכיח שיש כח ביד חכמים לעשות כן, ממה שאמרו שלא ליטול לולב ביו"ט ראשון שחל בשבת, גזירה שמא יטלטלנו ד' אמות ברשות הרבים, אע"פ שחייב מדאורייתא, וכן ממה שאמרו שלעולם לא יטיל ציצית של תכלת - שהוא חוט של צמר - בבגד של פשתן, שמא ילבשנו גם בלילה בשעה שפטור מן הציצית, אע"פ שבוים חייב מדאורייתא להטילו, [והתורה התירה את האיסור כלאים בשעת קיום המצוה].

והעיר הגרעק"א (מכתב יד) שהיסוד של רבינו יונה שיש כח ביד חכמים לפטור אדם ממצות עשה, וכן הראיות שהביא מלולב וציצית, גמרא מפורשת היא ביבמות (צ"ב), שאמרו שם שיש כח ביד חכמים לעקור דבר מן התורה בשב ואל תעשה, ולתקן שלא לקיים מצות עשה, כגון ביטול מצות תקיעת שופר בראש השנה שחל בשבת, וכן ביטול מצות מילה כשצריך להביא איזמל דרך רשויות דרבנן, וכן ביטול מצות אכילת פסח כשצריך להזות מי חטאת על טמא מת בשבת כדי לטהרו, וגם הביאו לולב בשבת וכלאים בציצית, וקשה למה רבינו יונה לא הזכיר שכל דבריו הם גמרא ערוכה.

ונראה שאין ראיה שיש כח ביד חכמים לפטור אדם מן המצוה מעצם הדין שיש כח ביד חכמים לעקור דבר מן התורה, שמה שאמרו שלא להביא איזמל של מילה דרך רשויות דרבנן כדי למול, וכן ממה שביטלו תקיעת שופר והזאת מי חטאת בשבת, אע"פ שמוכח משם שיש כח ביד חכמים לעקור דבר מן התורה, מכל מקום אין ראיה שיש כח ביד חכמים לפטור אדם מן המצוה, שיש לומר שלא פטרוהו מהמצוה, אלא העמידו את דבריהם אף במקום מצוה דאורייתא, וממילא אסור לו לקיים את המצוה, אבל בקריאת שמע לאחר חצות אין איסור, וא"כ צריך להוכיח שיש כח ביד חכמים לפטור מן המצוה, ולכן הוכיח רק מלולב וסדין בציצית, שגם שם אין איסור, ובעל כרחך פטרוהו מן המצוה.

אמנם כאמור רוב הראשונים פסקו שבאם לא קרא קודם חצות מחויב עדיין לקרוא עד עלוה"ש.

גבורה יהודית
המשך מעמוד א'

לעלו נשמת ששת מיליוני הקדושים. כל סדר משניות - כנגד מיליון נספים".

כאשר אנו שומעים זאת מפי אדם שתהה על בשרו את הנורא ביותר שנתן לתאר - אי אפשר שלא להתרגש. אנחנו מביטים רב' צבי אייכנולד, וקשה לפסס את הגבורה שנתקפת מהענינים שראו הכל. העצמה שמתפרצת מעניניו כאשר הוא מדבר על למוז' 'המשנה הימית', כאלו זועקת: "היטלר, לא הצלחת!".

והתבנה בקרבנו מתחדדת: שתי המשניות הימיות הן שמאירות את נשמותיהם של כל מי שלא זכה לצאת מאותן מחנות...

מאמר זכרון

מה עושים בשלא גרדמים בליילה!?

הר"ר יהושע בריסק זצ"ל גלב"ע כ"א טבת

ר' יהושע זצ"ל, הנה בנו של הגאון החסיד ר' משה שמואל בריסק זצוק"ל רבו של ה"פולישע שול" בפודפולשט, ומגדולי תלמידי החכמים שם. עבר את מנורות השואה במחנות ההשמדה. בסיים הפולקמה, פשמשקלו רק 35 קילו, אפלו אמו לא הכירה אותו.

הנה רגיל לומר, שפפונות הם שנגו לעצמים: "למען שמו - גם כי אלך בגיא צלקות". ובשם האדמו"ר הקדוש ממונקוטש הנה אומר: יהודי בלי מסירות נפש, אינו שנה אלא פסמרטוט.

מלחמת העולם נתקה אותו מעולם הישיבות שבו עלה ונתעלה, וכשעלה לארץ ישראל בסיים הפולקמה, הנה נאלץ לצאת לעבוד לפרנסתו. עם כל זה, הציב לעצמו אתגרים בלמוד. וכך זכה לסיים מסכתות גמרא רבות. אך גלת הפותרת היתה לפי המשיניות. המטרה שהציב לעצמו היתה: ללמוד מאה פעמים ואת ששה סדרי משנה. שהיה חז"ל אומרים (תגינה דף ט"ב) "אינו דומה מי ששונה פרקו מאה פעמים למי ששונה מאה פעמים ואחת". ובספרים הקדושים מבאר גדל הפעלה של הלמוד מאה פעמים ואחת.

ואכן הוא זכה לסיים פעמים מאה פעמים ואחת ששה סדרי משנה, ואחוז כבר באמצע הפעם השלישית. גם כשהתעורר באמצע הלילה מחמת יסורים שתכפאחו, והיה זה לעתים קרובות מאד, היה אומר: מה לי להתהפך מצד אל צד במשתי, וקם והתישב ללמוד.

ואיה לומדים מאה פעמים ואחת?

אם לומדים כל משנה פמה פעמים, ואחר כך באותו אופן כל פרק פמה פעמים, וכמו כן כל מסכת וכל סדר. ולבסוף ששה סדרי פעמים - מגיעים למאה ואחת. דק ותשפח [בדוק ותמצא]. ואז לא תשפח מה שלמדתי, כי כך מקבלנו, שמי שלומד מאה פעמים ואחת סגלה היא שלא ישפח למודו.

לע"נ הר"ר חיים דוד שלמה בר"ר איסר גלב"ע ח"י בשבט.
ולע"נ הר"ר דוד בר"ר מרדכי גלב"ע י"ט בשבט
ת.ג.צ.ב.ה

לדעת על מה (לא) להתעכב...

רבי משה מתרגש כשהוא נזכר בסיפור הבא:

"לא היה אצלו כזה מושג לצאת מנושא הלימוד בעצמו. יום אחד, במהלך הלימוד, עלתה לי שאלה שחשבת שהיא שאלה טובה. שאלתי אותו, הוא שמע אותה, חשב לכמה רגעים, ואז המשיך ללמוד בלי לומר מילה.

אני התביישתי, וחשבת שמסתמא השאלה כל כך לא נכונה עד שאין צורך להגיב עליה.

אלא שלאחר יומיים-שלושה, בתחילת הלימוד הוא אמר לי: רק אתמול היה לי זמן לחשוב על השאלה ששאלת לפני כמה ימים. השאלה טובה, ונראה לי שהסבר והתשובה עליה הם כך וכך.

זה החיה את נפשי. כעת ראיתי שלא שאלתי שאלה לא ישרה.

למדתי מזה, שגם כשיש שאלות טובות שיש מקום לחשוב עליהן, הרי שבזמן הלימוד אין להתעכב עליהן, אלא ללמוד הלאה, ורק כאשר נמצא זמן מתאים לעיון בשאלה, מעיינים בה.

ביידיש זה נשמע טוב אפילו יותר: נישט קען קוועטש (- לא ללחוץ יותר מדי)!

נושאים ציבוריים לא דוחים לימוד!

"פעם היה צריך להיפגש עם מרן שר התורה הגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א על מנת לשוחח עמו על נושא ציבורי חשוב. הם תיאמו ביניהם שהזמן המתאים ביותר הוא לאחר תפילת וותיקין.

כמובן שלאחר התפילה חשבת לקחת אותו מיד לרבי חיים, אולם הוא עצר אותי ואמר לי: דבר ראשון אנחנו לומדים, אחר כך ניסע.

לתגובות והערות: יצחק סילמן is0504193355@gmail.com

אין מצב לפספס את הלימוד - לא משנה למה!

"היו שנים שבקיץ הוא היה נוסע למשך מספר ימים לדאצ'ה (- מנוחה) בירושלים, ואז הייתי נוסע אליו בכל יום כדי לשמור על רצף הלימוד.

גם בימים בהם לא יכולנו ללמוד מסיבות שונות - כאשר היו בריתות ושמוחות של נכדים למשל, ומיד לאחר התפילה היה צריך לנסוע אל מקום הברית ולאחריה להמשיך לסעודת המצווה - רבי נסים היה מקפיד מאוד למצוא זמן אחר במהלך היום ללימוד הקבוע, כדי שלא לפספס אפילו יום אחד.

צריך להבין שהתקשורת באותם ימים לא הייתה קלה ונגישה כמו היום. אפילו טלפון לא היה, לא אצלי ולא אצלו. לכן הוא היה דואג לקרוא לי, ואף מחפש אותי באופן אישי, על מנת להודיע לי על זמן הלימוד.

קורא, מסביר ומסכם להלכה

"סדר הלימוד התקיים באופן שהוא היה קורא את המשניות ומסביר לי אותן. הוא לא היה ממשך עד שהיה בטוח שאני מבין.

הוא היה קורא כל משנה ומסביר אותה, ואז - לאחר שסיים את כל המשנה במלואה - עובר לפירוש ה'ברטנורא'.

כשהיינו מגיעים לקטע שנוגע להלכה, הוא היה מסכם את פרטי ההלכה בעניין. זה היה בעיקר עבורו, כדי להזכיר לעצמו את העניין - בעיקר בסדרי מועד, נשים ונזיקין שיש בהם יותר הלכות הנוגעות למעשה.

דברים החוצבים להבות אש מתוך משאו של מרן פוסק הדור בעל שבת הלוי זצוק"ל במבחן הארצי ה- 15 של המשנה היומית בשנת תשמ"ח

כל התורה, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, טמונה במשנה, ואמרו חז"ל בסנהדרין דף מב. במי אתה מוצא מלחמה של תורה - במי ישיש בידו חבילות של משנה, ומאריך שם רש"י ז"ל להסביר שגלי דיעות ונקיאות במשניות אי אפשר בשום אופן להיות תלמיד חכם שלם בשלמות התורה.

וידוע מאד, שכל גדלותו וקדושתו וכח הפסק לדורות עולם עד ביאת משיח צדקנו של מרן הבית יוסף הנה בזכות המשנה פמבאר במגיד מישרים מן הסתם פמה פה שהמגיד אמר לו "אני המשנה", שבזכות המשנה כל מתיבתא דרביעא מכבדים אותה ומחזקים אותה והקב"ה שומע תפלותיה...

בשביל זה אני מכבד כל כך מעמד זה, לאחוז בעץ החיים של לפי משניות...

אין קץ וערך ואין דמיון לתלמיד חכם שהוא בקיא במשניות, לתלמיד חכם שאינו בקיא במשניות, מלבד הקדשה והטהרה, מלבד סודות התורה שמשקעים בתוך ששה סדרי משנה, עוד התועלת הרב הנקיאות בקצור בכל תרג"ג מצוות הנוהגים והבדלת נהגים.

זה מקנה לתלמיד חכם מדרגה פפולה ומכפלת פי עשרה ופי מאה נגד שאר תלמידי חכמים, וזה ידוע שמי שהיה בקיא במשניות ואחר כך למד גם כן בעיון, וזה העקר, אח"כ נתעלה במאד מאד.

מסכת ברכות היא הקדמה לתורה פלה

הגמרא בברכות (דף כח ע"ב) אוקרת: הני שמונה עשרה פנגד מי? אמר רבי הלל ברה דרבי שמואל בר נחמני: פנגד שמונה עשרה אפרות שאמר דוד ב"הבו לה' בני אלי" (פירק כט בתהלים). רב יוסף אמר: פנגד שמונה עשרה אפרות שבקריאת שמע. אמר רבי תנחום אמר רבי יהושע בן לוי פנגד שמונה עשרה חליות שבשדרה.

ושאלת הגמרא: הני תמני סרי תשסרי הון? [הרי תשע עשרה ברכות יש ולא שמונה עשרה?] - אמר רבי לוי: ברכת הצדקים ["ולפולשנים"] ביבנה תקנוה. פנגד מי תקנוה? אמר רבי לוי: לרבי הלל ברה דרבי שמואל בר נחמני פנגד "א-ל תפוד הרעים" [שבמזמור הנ"ל]. לרב יוסף פנגד "אחד" שבקריאת שמע. לרבי תנחום אמר רבי יהושע בן לוי פנגד חלקי קטנה שבשדרה.

השדרה היא העמוד הפורפזי המחזיק את כל הגוף, אף כשאדם בא להתפלל, צריך הוא לכרע ולהכניע עצמו לפני הבורא יתברך "עד שיתפקדו כל החליות שבשדרה" (ברכות דף כח ע"ב).

על ידי הברכות הנאמרות מתוך יראת שמים ופננה שלמה יבוא אדם לדרגות גבוהות ויחשב "חסיד", פקבאר במסכת פבא קפא (דף ל' ע"א): האי מאן דפעי למהני חסידא [מי שרוצה להיות חסיד], למים מלי דברכות.

ובדי למים "מלי דברכות" פהלקה, צריך להיות תלמיד חכם, וכמו שאמרו במסכת ברכות (דף נ' ע"א): מפברכותיו של אדם נפר אם תלמיד חכם הוא אם לאו.

הברכה ה-19 על יחוד השי"ת וההכנעה אליו

בתפלת הלחש, פשעומדים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, קבעו אנשי פנסת הגדולה שמונה עשרה ברכות. ומה הענין בשמונה עשרה דנקא?

תז"ל קבעו את מסכת ברכות כמסכת הראשונה. מסכת ברכות מתחילה בפבלת על מלכות שמים, בקריאת שמע, וממשיכה בדיני תפלה, ואחר כך בברכות. מצינות אלו הן יסוד היראת שמים. ויראת שמים היא ההקדמה לתורה פלה, פמאמר דוד המלך ע"ה "ראשית חכמה יראת השם" (תהלים קיא, ז). ושלמה בנו אמר "יראת השם ראשית דעת" (משלי א, ז), ולכן המסכת הראשונה היא ברכות.

פגמרא פנחות (דף מג ע"ב) איתא: תנאי הנה רבי מאיר אומר תבי אדם לברך מאה ברכות בכל יום שנאמר "ועתה ישראל מה ה' אלהיך שאל מעמך". ופרש רש"י: "מה" - קרי בה מאה. ומה המושג הפסוק? "כי אם ליראה" - אמירת הברכות פכננה היא יראת שמים. ובתחלת המסכת מרפזו על יראת שמים: "מאימתי" - אותיות "מאימתי", - מפחד ויראת השם.

מעמד סיום המחזור ה"ג במשנה היומית בביתו של מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א

עכשיו גם אתה בפנים!

כמה שנים חיכית שיתחיל מחזור חדש של לימוד ששה סדרי משנה בכמות שתתאים לסדר היום העמוס שלך???

הנה זה הגיע!

633 אס אתה אס רבבות לזמני המשנה היומית המתחילים את המחזור ה"ז

בשבת קודש פרשת שמות - כ"א בטבת תשפ"ב

2 משניות ביום ואתה בפנים! 2 משניות ביום ואתה זוכה להגשים את החלום!

לשיעורים, מבחנים, לוח ועוד חייגו

קביעותא בטלפון 072-332-3020 / kviuta.org

טל: 054-849-3031

להפקדה בבנק פאג"י סניף 168 ח-ן 548-634 | להפקדה בבנק הדואר ח-ן 826-7258 | נא לשמור על קדושת הגליון, לא לקרוא בתפילה וקה"ת שיעורים ומבחנים בטלפון 24 שעות: 072-332-30-20

"קביעותא" - המפעל ללימוד המשנה וההלכה היומית להנצחת ששת המיליונים | www.kviuta.org | טלפון: 072-272-0000 פקס: 072-277-2272 | ת.ד. 207 בני ברק | דוא"ל office@kviuta.org